

Raskebeholdningen betragter jeg og har jeg altid betragtet som vor egentlige Reservecfond, og som saadan tror jeg, at man vil indrømme, at dens Bølsb ikke er for stort. Noget anderledes forholder det sig jo med den saakaldte Reservecfond, som jo nu udgjør et Bølsb af godt 38 Millioner Kr. Denne Reservecfond er kun sunken meget ubetydeligt, med omtrent 1 Million Kr., i Løbet af de 4 Aar, fordi vi heldigvis ikke have behøvet at ty til den for at præstere de pligtige Afbetalinger paa Laan, saaledes som vi i Fortiden have været nødt til at gjøre. Denne Reservecfond snilde jeg helst betragtet ikke som Reservecfond i egentligste Forstand, men som Midler, man havde liggende med ganske særlige Formaal for Die. Jeg vil ikke trætte det ærede Thing med en vidtløftig og udsærlig Redeegjærelse for alle de forskjellige Formaal, jeg har troet, at man rigtig burde have for Die ved Dispositionen over Reservecfondens Midler. Jeg skal kun angive et Par enkelte Exempler. Jeg har anset det for at være kun et Lidsørgsmaal, at Staten kom til at overtage ogsaa de sjællandske Jernbaner, og jeg har anset det for at være rigtig tid at berede sig paa denne Overtagelse. Et Spor af denne Bestræbelse vil det ærede Medlem have fundet ved at efterse, i hvilken Retning de Foranstaltninger, som i Løbet af disse 4 Aar have fundet Sted med Hensyn til Dispositioner over Reservecfondens Midler, gaa. Det ærede Medlem vil vistnok have set, og jeg haaber, at det har haft hans fuldstændige Billigelse, at han altsaa med fuldstændig Tilfredshed har set, at vor Beholdning af Aktier i de sjællandske Jernbaner i Løbet af disse 4 Aar er voget fra 1 Million Kr. til 8,144,000 Kr., altsaa voget med over 7 Millioner Kr. Jeg finder, at der derved er gjort et ikke ringe Skridt til at lette den efter min Mening ganske nødvendige Overgang af de sjællandske Jernbaner til at blive Statsbaner, ikke at tale om, at man jo allerede nu ved at være bleven Aktionær i saa stort Maal i Banerne har faaet en meget væsentlig Indflydelse paa Afgjørelsen af Banernes Anliggender. Et andet særligt Formaal skal jeg ogsaa nævne, som jeg har troet, at man kunde have ved Dispositionen over Reservecfondens Midler, og det er derigjennem at komme til, hvad jeg vil kalde den frivillige Amortisation af Statsgælden i Modsatning til den tidligere tvungne. Jeg har allerede nævnt, at Beholdningen af danske 4 pCts Obligationer er voget i Løbet af disse 4 Aar med henimod 5 Millioner Kr., saaledes at der for Dieblikket er i Reservecfonden over 10 Millioner

Kr. af dette Papir. Derfor Lovgivningsmagten bliver enig om at stryge, tilintetgjøre disse Papirer, saa er jo derved en Formindstelse af Statsgælden af 10 Millioner Kr. tilveiebragt. Dette er ikke de eneste særlige Formaal, jeg har troet, at man kunde have for Die med Dispositionen over Reservecfondens Midler, men jeg skal ikke komme videre ind paa Emnet her. Endnu maa jeg kun tilføje, skjøndt det ganske vist maakte er overflødigt overfor det ærede Medlem — han nævnte det dog ikke igaar —, at der jo ogsaa for indværende Aar er foreslaaet og, naar Finantsloven vedtages uforandret, er vedtaget en dog ikke ganske ubetydelig Amortisation paa vor Gjæld til et Bølsb af, om jeg huster ret, 1,400,000 Kr. (Andræ: 1,300,000 Kr.). Jeg tror dog, at det er 1,400,000 Kr.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing) kom idag tilbage til Spørgsmaalet om, under hvilke Betingelser Skoleraadene have at disponere over de Summer til Højskolerne, der stilles til deres Raadighed, og mente da, at Tilstanden simpelthen maatte være den, at, da Ministeren jo kan udbetale Summerne eller kan lade være at udbetale Summerne, som ere opførte paa Finantsloven, maatte Følgen ogsaa være den, at han kunde stille hvilke som helst Betingelser, han maatte anse for rigtige, for Summernes Anvendelse. Jeg tvivler imidlertid om, at det er ganske korrekt, og jeg skal i den Henseende tillade mig at minde om, at Skolefonden jo blev oprettet ved Lov af 8de Marts 1856, og at denne Lovs § 7 bestemmer denne Fonds Indtægter. Dertil hører da for det Første et fast Tilskud af Statskassen; for det Andet hedder det saa: „Den Understøttelse, der ved de aarlige Budgetter maatte bevilges af Sorø Akademis Overskud til Oprettelse og Vedligeholdelse af høiere Folke- eller Bøndeskoler“ o. s. fr., saa nævnes andre Indtægter for Skolefonden. Man vil altsaa deraf se, at efter Lov af 8de Marts 1856 ere disse Summer ligesvem Indtægter for Skolefonden, og da Skoleraadene jo i det Væsentlige ere frie Disponenter over Skolefondens Indtægter — idetmindste raade frit over dem paa mange Punkter — tror jeg ikke, at man kan negte Skoleraadene en væsentlig Indflydelse paa Enkeltheder af de Spørgsmaal, der kunne opstaa ved Anvendelsen af Bevillingen til Højskolerne. Det er naturligt, at Ministeriet har Afgang til, og ogsaa tidligere har brugt denne Afgang, til at